

Folketingets Retsudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 4. december 2006 (ad B 11) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 4 :

”Vil regeringen overveje, når der skal foretages ændringer i lovgivningen på andre områder – f.eks. vedr. SU eller dødsboskifte – at imødekomme beslutningsforslaget, så den nuværende retstilling for forældrepar af samme køn ændres i retning af en ligestilling i forhold til andre forældrepar?”

Svar:

Som nævnt i mit foreløbige svar af 21. december 2006 til udvalget, har jeg til brug for besvarelsen af dette spørgsmål, bedt Familiestyrelsen foretage en høring af Justitsministeriet og Undervisningsministeriet med henblik på en afklaring af, om ministerierne ved fremtidige ændringer af lovgivningen vil ligestille forældrepar af samme køn med andre forældrepar.

Jeg har modtaget følgende svar fra Undervisningsministeriet, hvortil jeg kan henholde mig:

”Ifølge bestemmelserne i SU-lovens § 14 og § 19 kan studerende, der får et barn, få ekstra SU i en periode på 12 måneder for moderen og 6 måneder for faderen. Bestemmelserne gælder både ved fødsel og ved adoption. En mand, der samlever med en kvinde, som får et barn, som han ikke er biologisk far til og som ej heller er resultatet af kunstig befrugtning på en klinik under parforholdet bliver berettiget til ekstra SU i 6 måneder, når han adopterer. En kvinde, der samlever med en kvinde, der får et barn, bliver ligeledes berettiget til ekstra SU i 6 måneder, når hun adopterer barnet.

Det anses ikke for hensigtsmæssigt at indføre et forældrebegreb i SU-loven, der adskiller sig fra det, der følger af de almindelige familieretlige regler.”

Jeg har modtaget følgende svar fra justitsministeren, hvortil jeg kan henholde mig:

”Justitsministeriet skal i den anledning oplyse, at reglerne i lov nr. 383 af 22. maj 1996 om dødsboskifte, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, gælder for skifte af dødsboer og for skifte af en efterlevende ægtefælles del af et fællesbo, herunder skifte af uskiftet bo, mens den efterlevende ægtefælle er i live. Loven vedrører derimod ikke arvens nærmere fordeling eller adgangen til at sidde i uskiftet bo. Reglerne herom findes i arveloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 727 af 14. august 2001, som ændres ved § 14 i lov nr. 542 af 24. juni 2005.

Dødsboskifteloven indeholder ikke regler, hvorefter det i relation til skifte af et dødsbo mv. i sig selv har betydning, om der er tale om et forældrepar af samme køn eller af hvert sit køn. Loven indeholder dog visse regler, der forudsætter, at de berørte personer har

indgået ægteskab eller registreret partnerskab. Heller ikke i disse tilfælde er det afgørende, om der er tale om forældrepar af samme eller hvert sit køn, men om de pågældende har indgået ægteskab/registreret partnerskab eller ej.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der således ikke ud fra de synspunkter, der anføres i spørgsmålet, grundlag for at overveje at ændre reglerne om dødsboskifte mv.

For så vidt angår reglerne i arveloven bemærkes, at justitsministeren den 6. december 2006 – med baggrund i Arvelovsudvalgets betænkning nr. 1473/2006 om revision af arvelovgivning mv. – har fremsat lovforslag nr. L 100 til en ny arvelov. Forslaget er under behandling i Folketinget.

Reglerne i forslaget til ny arvelov om ægtefællens arveret (lovforslagets kapitel 2) gælder fuldt ud for partnere i et registreret ægteskab.

Forslaget til ny arvelov indebærer endvidere, at ugifte samlevende får mulighed for at oprette et udvidet samlevertestamente, hvorefter parret i arveretlig henseende kan blive stillet som ægtefæller (lovforslagets §§ 87-89). Det er en betingelse for arveret efter et udvidet samlevertestamente, at parret på tidspunktet for den førsteafdøde samlevers død boede sammen på fælles bopæl og enten havde gjort det i mindst de sidste 2 år eller venter, har eller har haft et barn sammen. Også ugifte samlevende af samme køn kan arve efter et udvidet samlevertestamente, hvis betingelserne er opfyldt.”

Carina Christensen

/Charlotte Meibom